

Colombia 2009

Het was februari 2008, RAI, en ik slenterde langs alle kraampjes van reisorganisaties die je gouden bergen en de prachtigste vakanties beloven. Ik was een beetje blasé van alles en al gaar aan het worden, toen mijn oog viel op een grote poster met onderaan de bestemming Colombia.

Colombia???? Welke idioot gaat er nou naar Colombia???? Zeker nooit van de FARC gehoord. Die is duidelijk niet van deze wereld. Maar ja..... wel een bestemming waar ik al jaren heen wil. Om te zien waar die vederlichte Colombiaantjes van de Tour de France nou eigenlijk vandaan kwamen. Gezien hun prestaties, moest hun land wel prachtige bergwegen hebben. Dus toch maar even een praatje maken met de simpele ziel.

Het komt er op neer dat ik na Pascals verhaal slechts 1 (zegge één) seconde heb nagedacht en toen zei "Zet mij maar op de lijst!"

Ik heb er geen spijt van. Wat een land! Wat een groen, wat een bergen, en wat een swingende muziek! Overall komen de ritmes je tegemoet en soms, als je pedalen precies op de maat op en neer gaan, is het alsof je danst. En natuurlijk de mensen. Mijn idee was dat het een bedrukt volk zou zijn vanwege de FARC, maar niets is minder waar. Getuige de muziek. Maar ook de gastvrijheid en hartelijkheid zijn zowat niet van deze wereld. De weg vragen levert een dagje uit met de familie op. Streng paleisbewakers blijken hartverwarmende glimlachen te hebben. Een klacht over het feit dat de mensen van het hotel onze fietsdozen hadden weggegooid, wordt goed gemaakt door je in de stadsbus op sleeptouw te nemen naar een winkel met alle soorten en maten kartonnen dozen. Dat levert een inside-blik op hoe de Colombiaan met openbaar vervoer reist. En je ziet nog eens wat van de stad!

De natuur is prachtig, veel groen met grote bladeren, maar ook veel bloemen. Klein maar fijn en groot en uitbundig. Veel gele vogeltjes.

Lekker eten: vlees en zoetwater vis. Soms een beetje vet, maar altijd mals. Grote plak Tortilla chips erbij, of gewoon witte rijst. Groente valt wat tegen, daar is niet zoveel van. Vruchten des te meer!

Lekkere drankjes: cerveza natuurlijk, maar ook verse vruchtensappen en guanabuana (spreek uit woeannawoeanna),= yoghurt met vruchten naar keuze, heerlijke frisse drank in de warmte. Maar verwacht in het land van de koffie geen lekker bakkie troost, want het is bagger! De enige plek waar je echte koffie kan krijgen is in het Parque Nacional de Café in de Zone Cafetera.

Het land heeft nog meer verrassingen. Ik heb altijd begrepen dat afdalen gepaard gaat met je benen stil houden en rollen maar. Maar op deze vakantie ben ik toch aan het twijfelen gebracht. Na een klim van 40km naar 3600m hoogte, wachtte ons een afdaling van 80 km. Een vooruitzicht om van te likkenbaarden. Maar ik heb nog nooit zoveel geklommen in een afdaling! Hoor ik daar een reisleader in zijn vuistje lachen?

Creatief zijn de Colombianen ook. Vroeger en nu. Vroeger : is te zien in het Museo d'Oro, een must. Alles is daar zo mooi tentoongesteld, dat op zich is al een kunst. Nu: is te zien langs de wegen. De prachtigste verkeersborden staan daar. Een lust voor het oog!

Neem ook eens een taxi, dan ervaar je creatief rijden. Hoe kom ik het snelst op de eindbestemming. En nog interessanter: ga linksaf door 3x rechtsaf te slaan!

In Colombia hebben ze de mooiste wielren-shirts, je kan je helemaal uitleven. Mijn oogst was 7. Je komt in de paskamer die de trots is van de eigenaar: de WC volgeplakt met wielren- en mountainbike foto's.

Colombia is een belevenis. Ik ben blij dat ik er heen ben gegaan. Het overtrof al mijn verwachtingen.

Groeten en tot ziens in Colombia!

Brigit Verlaan

Deelnemer 2008/2009